

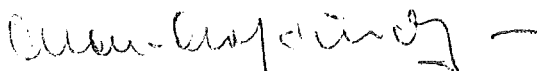
1979-80 Lt - Enkel fråga nr 8.

Till landstingets talman

Hösten 1979 drabbades drygt halva Ålands befolkning av en vattenchock utan like. Vattenstyrelsens analyser 28.9.1979 gav vid handen, att Markusbölefjärden på grund av för rikligt förekommande kiselalger (tröskelvärde 33-faldigt) och mögelsvamp är i det närmaste oduglig som råvattentäkt. När övergödda Dalkarby trask mot slutet av sommaren når lågvattenmärket är Långsjön den enda vattenreservoaren för Södra Åland. Genom effektiv luftning och stopp för i synnerhet slakteriavloppsvatten senast vid snösmältningen hade Långsjön kunnat erbjuda acceptabelt råvatten redan hösten 1980. Emellertid kommer blod, djurfett och närsalter motsvarande 150 - 200 personekvivalenter med stöd av landskapsstyrelsens tillstånd av den 22.2.1980 att fortsättningsvis rinna ut i Långsjön fram till 1.7.1980 och sannolikt även därefter, då det redan nu står klart att något kommunalt avlopp inte hinner dras från Gölby detta år. Då sannolikheten för nya lukt- och smaksensationer således är stor och detta medför hälsorisker i synnerhet för barn och äldre, får jag med stöd av § 48 moment 2 landstingsordningen till landskapsstyrelsen ställa följande fråga:

Vad åmnar landskapsstyrelsen som
högsta tillsyningsmyndighet
göra för att inte 1979 års vattenchock
upprepas hösten 1980?

Karlskrona den 8 maj 1980

Sven - Olof Lindfors

1979-80 - Enkel fråga nr 8 - Svar.

Herr Talman

Såsom svar på landstingsman Sven-Olof Lindfors enkla fråga nr 8 har jag äran anföra följande:

Förhållandet i vattentäkterna Markusbölefjärden och Långsjön har länge oroat landskapsstyrelsen. Redan år 1976 utförde Husö biologiska station, som ett beställningsarbete åt landskapsstyrelsen, en utredning över tillrinningen till Markusbölefjärden och Långsjön. Utredningen, som färdigställdes hösten 1978, visade att sjöarna tidvis är kraftigt belastade av tillflöden.

Landskapsstyrelsens fiskeribyrå har i samråd med Ålands Vatten Ab följt med utsötningens förlopp och vattenkvalitetens ändringar i sjöarna genom provtagningar och analyser. Prov har även sänts till vattenstyrelsens laboratorium i Helsingfors för specialanalys bl.a. alganalyser. Landskapsstyrelsen har även erhållit hjälp av vattenstyrelsens expertis i sjörestaureringsfrågor, en hjälp som direkt har kunnat utnyttjas av Ålands Vatten Ab.

Fiskeribyråns personal har även från början deltagit i de luftningsförsök som påbörjats i Långsjön för att syrsätta bottenvattnet. Provtagningar har utförts regelbundet och fiskeribyråns personal har bistått Ålands Vatten ab vid inkörning och kontroll av luftningsaggregatet.

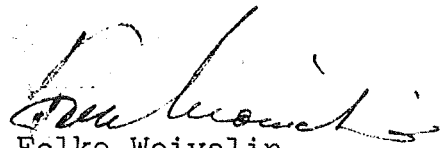
I februari 1980 ålades Ålands Andelsslakteri enligt landskapsstyrelsens beslut att gradvis minska sitt utsläpp i åkerdiket söder om Långsjön sålunda att inget utsläpp från slakteriet skulle tillåtas efter den 1 juli 1980. Senare har vid flera kontroller konstaterats att BS₇-värdet i från slakteriet ut-

gående vatten understeg 10 kg/dygn i slutet av mars och understeg 7,5 kg/dygn efter den 1 maj. Redan från mitten av juni månad behandlades avloppsvattnet enligt en resorptionsmetod. Från denna tidpunkt har inga direkta utsläpp förekommit från slakteriet. Landskapsstyrelsen har även uppmanat Jomala kommun att i den slutliga lösningen av Gölby-områdets avloppsvattenbehandling även beakta den omkringliggande bebyggelsens avloppsvatten.

Mariehamn, den 1 september 1980

L a n t r å d

Fiskeriintendent

Folke Woivalin

Carl Stora

Nr 351 Nf

B.D. 2708/264 -80